

Dagthema: Verbonden

Overweging 23 oktober 2016 – Jan Meijer

Lector: Liesbeth Broekhoff

“... Als de onnoembare is
die wij omschrijven als: “God is Liefde”,
dan is de Liefde God.
Zo een liefde wil je bewaren en bewaken en eeuwig laten voorduren.
Daarmee verbonden zijn begint met ontvankelijk zijn ...”

Eerste lezing: Prediker 6 vers 12

Tweede lezing: Prediker 4 vers 12

Derde Lezing: uit ‘Wijsheden voor een moderne wereld’, Dalai Lama

Openingsgebed

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.
Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.
Mogen wij vandaag
voor elkaar een zegen zijn,
in ons verschillen en ons gelijken.

Lied: Welkom

Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar
de deur openstaat,
waar zoekers en zieners,
genood of gekomen,
hun harten verwarmen,
van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft
tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest
in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggars bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

pag. 1

Oecumenische
Basisgemeente De Duif

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net - info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

Welkom en inleiding

Goedemorgen allemaal! Fijn dat jullie er zijn op onze feestelijke zondag in de Duif! En als ik over onze spreek dan bedoel ik onze gemeenschap de Duif. Welkom als je hier iedere week komt en welkom als je hier vaker bent geweest. Een speciaal welkom voor degene die hier voor het eerst komen en voor hen wil ik ons eerst voorstellen: “De Duif is een open en gastvrije gemeenschap in Amsterdam-Centrum voor en door bevlogen mensen van velerlei achtergrond in een zoektocht naar zingeving en inspiratie. Een zoektocht met als uitgangspunt het vinden van de overeenkomsten en de acceptatie van de verschillen.

Jaarlijks kiezen we onze voorgangers. Onze inspiratie is van oorsprong geworteld in de bijbel en de christelijke traditie. Vaak laten we ons ook raken en verrassen door andere religieuze en spirituele gedachten. Voor de verbreding en verrijking van onze eigen blik. Wij blijven nieuwsgierig naar elkaar in verbondenheid en oprechte betrokkenheid. Iedereen is welkom, jong en oud, ongeacht je achtergrond, wie of wat je ook bent “. Iedere zondag staan de transparante glazen deuren voor iedereen open – ook voor jou! Weet je welkom.

Vandaag is voor Liesbeth en mij een bijzondere dag.

We vieren dat we 15 jaar geleden, op 12 oktober 2001 elkaar in het openbaar trouw beloofden. Met elkaar verbonden door de wet.

In ons hart en onze ziel waren we al direct met elkaar verbonden in 1999. Sneller dan via Facebook, Twitter, Instagram, Snapchat, YouTube, WhatsApp of welk ander social medium dan ook. Een snellere verbinding met hart en ziel is er niet.

Verbonden zijn is ook bij elkaar zijn en komen voor een oprechte ontmoeting. Zoals vandaag bij deze viering in de Duif.

Liesbeth leest teksten uit Prediker. Een mooi relativerend boek uit het oude testament. Ik kan iedereen aanbevelen om het helemaal te lezen. Toen ik het las in de bijbel in gewone taal dacht ik aan een mix van hedendaagse schrijvers als Maarten van Rossem, Levi Weemoedt en Arnold Grunberg. Met tijdloze opmerkingen als “Er gebeurt nooit iets nieuws”, “Hard werken is zinloos”, “Wijsheid maakt niet gelukkig” en het voor de Amerikaanse verkiezingen actuele “Luister niet naar een dwaas”. Maar ook met het eeuwigdurende “Houdt je aan je belofte”, “Alles heeft zijn tijd” en “Geniet van het leven”. De bijbel is niet voor niets gekozen tot boek van het jaar.

Liesbeth leest ook een tekst van de Dalai Lama en daarin herken ik het verbonden-zijn met onze zoektocht naar overeenkomsten, zingeving en inspiratie. Met teksten als:” Ons eigen hart, onze eigen geest is de tempel”. En ook in “Zolang we compassie voor anderen hebben”. De herkenning van verbonden-zijn en -blijven. Ook in deze viering, waarin Liesbeth en ik samen voorgaan.

Wij wensen ons allemaal een fijne viering.

Gebed om vergeving

“Wie anderen niet kan vergeven,
maakt de brug kapot,
waar je zelf nog overheen moet”.
Dag na dag proberen wij elkaar gelukkig te maken.
Dag na dag proberen wij veel goede wil op te brengen,
Soms lukt het ons, soms ook niet.
Steeds proberen we eerlijk te leven,
tegenover onszelf, tegenover de ander,
maar niet altijd slagen wij daarin.

Leer ons over de zwakheden van anderen heen te stappen
en altijd opnieuw te blijven geloven
in de goede bedoelingen van de ander.
Leer ons goed te zijn en laat vergeving duidelijker worden
in onze vergeving aan elkaar,
in bruggen blijven bouwen naar elkaar.
Amen.

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
K: Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
A: Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

K: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
A: Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt gevonden,
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Eerste lezing: Prediker 6 vers 12

Bijbel in gewone taal

Niemand weet wat goed is voor een mens. Een mens leeft maar kort. Zijn leven gaat snel voorbij als een schaduw. En niemand kan hem vertellen wat er na zijn dood op aarde zal gebeuren.

Tweede lezing: Prediker 4 vers 12

Bijbel in gewone taal

Als iemand alleen is, kan hij zich niet goed verdedigen. Maar samen kun je een tegenstander aan. Samen ben je sterker. Net als een touw dat gemaakt is uit drie losse touwen. Dat trek je niet zo maar stuk.

Lied

Van twee woorden wil ik eten,
krijg van vier maar niet genoeg,
o verre liefde, lieve vrede. (2x)

Voor de honger niet geboren,
voor de bommen en de graven niet getrokken uit mijn moeder,
eenmaal, andermaal,
gewoon maar deze twee gevlekte handen
om te oogsten en te strelen,
loop ik, loop ik over woorden,
onder twijfel, over water,
zoek een ander in zijn verte.

Alle aarde is van aarde,
alle zeeën gaan in lompen,
alle vlees is maar een drupje.

Maar hoe gek onspreekbaar anders
zijn de mensen voor elkander,
dat zal duren, dat zal duren,
met geen kussen is die liefde,
met geen monden te bewijzen,
ach hoe zullen wij omarmen.

Alle vrede van de wereld
als een lichaam te vergaren,
dat doet pijn, vergeten jaren.

Al jouw stilte te bewaren
doet mij sterven, doet mij leven,
door geen god te evenaren.

Molenwieken, wijze wetten,
gouden pauzen, gulden woorden gaan voorbij
als wind en regen,

al dat werk van onze handen,
onze kronen onze kerken,
als een strovuur zal het branden.

Dan nog komt een woord mij tegen,
vindt mijn mond geen andere zegen
dan een mens om mee te leven.

Van twee woorden wil ik eten,
krijg van vier maar niet genoeg,
o verre liefde, lieve vrede.

Derde Lezing: uit 'Wijsheden voor een moderne wereld'

Dalai Lama 1999

'Dit is dan mijn ware religie, mijn eenvoudige geloof. Er is geen tempel, moskee of kerk, geen complexe filosofie, doctrine of dogma. Ons eigen hart, onze eigen geest is de tempel.

De doctrine is compassie. Liefde voor anderen en respect voor hun rechten en waardigheid, ongeacht wie of wat ze zijn: uiteindelijk is dit alles wat we nodig hebben. Zolang we dit in ons dagelijks leven beoefenen, dan, ongeacht of we nu geleerd zijn of niet, of we in Boeddha of God geloven of een andere religie volgen of helemaal geen, zolang we compassie voor anderen hebben en ons beheerst gedragen vanuit een gevoel van verantwoordelijkheid, is er geen twijfel of we zullen gelukkig worden.'

Overweging

In de eerste tekst uit Prediker lezen we over de betrekkelijkheid en de onvoorspelbaarheid van het leven.

Die onvoorspelbaarheid was er zeker de afgelopen weken voor de plek van deze viering en ons feest. Er werd een mogelijk bouwkundig probleem geconstateerd in deze kerk en veiligheidshalve werd besloten om de viering van vorige week zondag in de Vondelkerk te houden, met als gevolg een mooie intieme viering met Marc van de Giessen als voorganger. Afhankelijk van de inspectie zou een besluit worden genomen over de plek van de viering van vandaag. Gelukkig valt het mee en is het veilig verklaard.

Gijsbrecht

Maar de gedachte aan een mogelijke viering en feest in de Vondelkerk bracht mij wel direct bij Vondels slot van het 4e bedrijf uit zijn Gijsbrecht van Aemstel:

*Waar werd oprechter trouw
Dan tussen man en vrouw
Ter wereld ooit gevonden?
Twee zielen gloënde aaneengesmeed,
Of vast geschakeld en verbonden
In lief en leed.*

Een 17e-eeuws toneel stuk met “ouderwetse” teksten die net als teksten uit de bijbel nog steeds actueel zijn en Liesbeth en mij op het lijf zijn geschreven. Geschakeld en verbonden in lief en leed. In ons geval niet alleen figuurlijk, maar ook letterlijk voor jezelf en elkaar gaan staan. Samen waren we sterker en konden we de tegenstander van mijn tijdelijk verlamd te zijn aan. Het derde losse touw uit Prediker was voor ons de Liefde die zorgde voor een nog sterkere verbondenheid.

Trending topic

De Dalai Lama blijkt ook een Prediker in zich te hebben. Hij zegt:” Er is geen tempel, moskee of kerk, geen complexe filosofie, doctrine of dogma. En met de huidige wijze van berichtgeving zou die tekst uit zijn verband kunnen worden gehaald, direct trending topic zijn en leiden tot asociale reacties via de social media uit de hoek van alle religies, overtuigingen en filosofen, die er overheen rollen met commentaar en vooral kort door de bocht statements. De echte intentie: Liefde voor anderen en respect voor hun rechten en waardigheid, ongeacht wie of wat ze zijn is te mooi, te gewoon en geeft een reactie van “Dat weten we heus wel”. Verontwaardiging, tegenstellingen en conflicten scoren in de media sneller en beter dan overeenkomsten. Aan ons individueel de taak om verbonden te zijn door liefde voor anderen en respect voor hun rechten, waardigheid en religie, ongeacht wie of wat ze zijn. En dat blijvend toe te passen in ons eigen directe omgeving. Want daar begint het. En te leven zoals in de liedteksten van het boekje staan: “In een huis waar de deur openstaat” en ook met “Bruggen bouwen naar elkaar”. Ongeacht welke religie of

overtuiging je hebt. Door alle eeuwen en culturen heen is het verbonden zijn en verbonden willen zijn hetzelfde gebleven. Zoals de Dalai Lama schreef. Liefde, mededogen en verdraagzaamheid zijn geen luxeartikelen, maar eerste levensbehoeften. En daarmee kies je voor het leven.

Liefde = God

Er is geen enkele rechtvaardiging om een ander van het leven te beroven. Zowel geestelijk als lichamelijk niet. Als de onnoembare is die wij omschrijven als: "God is Liefde", dan is de Liefde God. Zo een liefde wil je bewaren en bewaken en eeuwig laten voorduren. Daarmee verbonden zijn begint met ontvankelijk zijn.

Pater Thomas Keating zei daarover: Ontvankelijkheid wil niet zeggen inactief. Het is echte activiteit maar geen inspanning in de gewone zin van het woord... Het is gewoon een houding van wachten op het Ultieme Mysterie. Je weet niet wat dat is, maar naarmate je geloof wordt gezuiverd, hoef je dat niet meer te weten. Zo eenvoudig en mooi is het. Zo eenvoudig en mooi als liefde ook een Ultiem Mysterie is dat zuivert en je niet hoeft te begrijpen. Wel in de praktijk brengen en eenvoudig uitspreken zoals in het door ons gezongen lied: "Dan nog komt een woord mij tegen- vindt mijn mond geen andere zegen- dan een mens om mee te leven" met een refrein dat je wilt blijven herhalen: "Van twee woorden wil ik eten- Krijg van vier maar niet genoeg".

En die vier woorden zijn voor mij: *Ik hou van jou*. Wij blijven verbonden. Amen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Uit Latijns Amerika

Wij geloven in de Schepper Geest,
die vorm geeft aan het leven.

Wij geloven in de Geest
die stem geeft aan ons allen om het kwaad tegen te gaan
en mensen op te roepen tot liefde en gerechtigheid.

Wij geloven in de Geest
die versteende gedachten en absolute waarheden doorbreekt,
en mensen aanzet tot nieuwe wegen,
nieuwe vormen van verbond.

Wij geloven in de Geest
die aan kinderen, aan vrouwen en mannen, aan jongeren en ouderen,
kracht en creativiteit geeft om beelddrager van die Geest te zijn,
ieder op haar of zijn eigen wijze.

Wij geloven in de Geest
die ons in de vrijheid stelt om aan een liefdevolle wereld te blijven bouwen,
niet op onze angsten, maar op het fundament van hoop.

Wij geloven in de Geest
die ons het hart en de moed geeft om het leven van alle dag te leven,
dwars door onze moeite en onze twijfels heen.

Die ons onderdompelt in liefde,
die ons beademt met kracht.

Vandaag en altijd.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Met breken en delen
vieren we gemeenschap zijn
en belijden we gelijkheid,
solidariteit en mededogen.

Zo willen wij ook leven
samen met iedereen die we op ons pad vinden
de mensen voor wie wij kiezen
en de mensen die ons vreemd zijn.

Daarom herhalen wij vanmorgen
dit gebaar van breken en van delen.
Van geloof, hoop en liefde:
Van samen zijn.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Liefde heeft geen longen

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Liefde heeft geen longen maar zij ademhaalt en zingt
en wat zij heeft gezongen klimt over steile hoogten. (2x)

Korte, lange, vlagen kussen,
zwermen zoenen noem je liefde
dat betonnen knoesten, twijgen, groen blad,
rooie wangen krijgen.
Maar ook harde noten kraken, stenen slijpen tot zij zingen,
stenen kloven tot zij stromen.
Maar ook cederhoven planten,
rozenperken in woestijnen noem je liefde.
Maar ook blinde ogen wenken, doden drenken noem ik liefde,
en de zon, met al zijn felle zachte stralen,
vuursteen tussen diamanten.

Liefde heeft niet één paar handen, geen paar voeten,
maar zij treedt je tot je wijn bent,
maar zij kneedt je voor elkaar tot daag'lijks brood.
Liefde heeft geen hart, geen schoot,
maar je wordt uit haar geboren tot je dood. (2x)

Bezinning

Antonin Sertillanges, Frans filosoof en schrijver 1863-1948

“Geen tijd voor bezinning hebben is geen tijd hebben om te kijken waar we heen gaan omdat we het te druk hebben met er te komen”.

Onze Vader

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn, ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige, vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Activiteiten en informatie

Slotlied: Dan zal ik leven

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Het zal in alle vroegte zijn, als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen,
aren waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
Bergopwaarts en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.

pag. 8

Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen. (2x)

Dan zal ik leven. (3x)

Zegenwens

Friedesheim

Ga van hier weg.
Open je ogen, oren en hart,
voor alles wat je oog ziet en je oor hoort.
Voor allen die op je pad komen.
Laat het een inspirerende ontmoeting worden.